

Дело C-249/21

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

21 април 2021 г.

Запитваща юрисдикция:

Amtsgericht Bottrop (Германия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

24 март 2021 г.

Ищец:

Fuhrmann-2-GmbH

Ответник:

B.

[...] Amtsgericht Bottrop

Определение

По дело
Fuhrmann-2-GmbH срещу B.

Amtsgericht Bottrop (Районен съд Ботроп)
на 24 март 2021 г.

[...]

определи:

I. Спира производството по делото.

II. До Съда на Европейския съюз се отправя следният въпрос относно тълкуването на член 8, параграф 2, втора алинея от Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година относно правата на потребителите, за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна

на Директива 85/577/ЕИО на Съвета и Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 304, 2011 г., стр. 64):

Член 8, параграф 2, втора алинея от Директива 2011/83/ЕС следва ли да се тълкува в смисъл, че от значение за отговора на въпроса дали бутон или подобна функция — чието активиране е част от даването на поръчката по сключен по електронен път договор от разстояние по смисъла на първа алинея от тази разпоредба и който/която не е надписан(а) с думите „поръчка със задължение за плащане“ — е надписан(а) със съответна недвусмислена формулировка по смисъла на тази разпоредба, от която става ясно, че даването на поръчка води до задължение за плащане, е изключително надписът на бутона, респ. подобната функция? [Ориг. 2]

Мотиви:

I.

Жалбоподателят е собственик на хотел „Goldener Anker“, намиращ се в Крумхьорн-Греетсйл (Германия). Отдаването под наем на хотелските стаи се осъществява по-специално чрез уебсайта на посредническия портал Booking.com.

[...] Не се оспорват следните факти. На 19 юли 2018 г. ответникът посещава уебсайта Booking.com и посочва желаното населено място Крумхьорн-Греетсйл, желания период от 28 май 2019 г. до 2 юни 2019 г., както и желания брой стаи (четири двойни стаи). Тогава на ответника са показани съответните свободни стаи. Сред показаните резултати от търсенето се намират по-специално стаите в хотела „Goldener Anker“ на ищеца. След това ответникът кликва върху този хотел, в резултат на което са му показани наличните стаи, заедно с информация за обзавеждането, цената и др. на хотел „Goldener Anker“ в избрания период. Ответникът избира четири двойни стаи в този хотел и кликва върху бутона „Резервирам“. След това ответникът посочва личните си данни, както и имената на своите спътници. Накрая той кликва върху бутон с надпис „Завършване на резервацията“.

Ответникът не се явява в хотел „Goldener Anker“ на 28 май 2019 г.

С писмо от 29 май 2019 г. ищецът изпраща на ответника сметка за разходите за отмяна на резервацията (в съответствие с неговите общи условия) в размер на 2 240 EUR, като определеният срок за плащане е пет работни дни. Не е извършено никакво плащане.

Ищецът счита, че чрез посредничеството на Booking.com ответникът е сключил с него договор за настаняване в неговия хотел „Goldener Anker“ за периода от 28 май 2019 г. до 2 юни 2019 г. По-специално избраният от Booking.com надпис на бутона „Завършване на резервацията“ отговарял на специфичните задължения в областта на електронната търговия по отношение на потребителите, и по-специално по отношение на ответника

съгласно член 312j, параграф 3, второ изречение във връзка с първо изречение от BGB.

Ищецът в главното производство иска от ответника по-специално да заплати такса за отмяна на резервацията в размер на 2 240,00 EUR поради неявяването му. **[Ориг. 3]**

II.

1.

[...] [Информация относно спирането на производството] [...]

2.

Уважаването на иска зависи от това, дали между ищеца и ответника е бил сключен договор. В спорния случай договорът би бил сключен съгласно член 312j, параграф 4 от BGB само ако са изпълнени произтичащите от член 312, параграф 3 задължения. В случая „резервацията“ е направена чрез бутон с надпис „Завършване на резервацията“.

Член 312j, параграф 4 от BGB, с който в германското право се транспонира член 8, параграф 2 от Директива 2011/83/ЕС, определя, че договор по член 312j, параграф 2 от BGB е сключен само ако търговецът е изпълнил задълженията си по член 312j, параграф 3 от BGB.

а) Тъй като не е оспорено от страните, че става въпрос за договор от разстояние, сключен по електронен път между търговец и потребител, сключването на спорния договор попада в приложното поле на член 312j, параграф 2 от BGB, както и на член 8 от Директива 2011/83/ЕС.

б) Страните обаче спорят обаче дали в настоящия случай са спазени задълженията по член 312j, параграф 3 от BGB — с който в германското право се транспонира член 8, параграф 2, второ изречение от Директива 2011/83/ЕС. Според тази разпоредба търговецът трябва така да оформи поръчката, че при нея потребителят изрично да потвърди, че се задължава да извърши плащане (член 312j, параграф 3, първо изречение от BGB), като съгласно член 312j, параграф 3, второ изречение от BGB това задължение е изпълнено в случаите, когато поръчката се извършва посредством бутон единствено ако този бутон се надпише по четлив начин само с думите „поръчка със задължение за плащане“ или със съответна недвусмислена формулировка.

В доктрината — що се отнася до член 312j, параграф 3, второ изречение от BGB — има различни преценки дали надписването на бутон с думите „потвърждаване на поръчката“, т.е. формулировка, която е сходна с разглеждания в настоящото дело надпис **[Ориг. 4]**, отговаря на изискванията на закона. Докато Schirnbacher [...] счита, че означението „потвърждаване

на поръчката“ е напълно еднозначна формулировка, Wendehorst [...] счита, че това наименование не е съответно недвусмислено.

В представено от ищеца пред запитващата юрисдикция непубликувано решение на Landgericht Berlin (Областен съд Берлин) (решение от 31 януари 2019 г. по дело 16 0 284/17) посоченият съд споделя виждането на Schirmbacher и обосновава това по същество с довода, че надписът на бутона трябва се преценява, „като се вземат предвид всички обстоятелства, по-специално как е оформена останалата част от процеса на поръчване, респ. с оглед на определянето на естеството на сделката, която трябва да се сключи“.

Според запитващата юрисдикция отчитането на всички обстоятелства би било допустимо само ако това съответства на член 8, параграф 2 от Директива 2011/83/ЕС.

В това отношение тази юрисдикция има сериозни съмнения с оглед на текста на Директивата. Всъщност съгласно член 8, параграф 2, второ изречение от Директива 2011/83/ЕС бутонът или съответната функция следва да се надпише с формулировка, „от която става ясно, че даването на поръчка води до задължение за плащане“. Ето защо според запитващата юрисдикция — дори това да не е ясно изразено в текста на член 312j, параграф 3, второ изречение от BGB, с който в германското право се транспонира член 8, параграф 2, второ изречение от Директива 2011/83/ЕС — от самия надпис на бутона трябва да е видно, че с натискането му потребителят поражда по правнообвързващ начин насочено срещу него задължение за плащане.

За да се изясни дали и в каква степен при въпроса за яснотата на надписването за целите на възникване на насочено срещу потребителя вземане могат да се вземат предвид и съпътстващи процеса на поръчване или резервиране обстоятелства, е необходимо да се отправи преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз.

Този въпрос има определящо значение за разрешаването на настоящия спор.

Доколкото несвързани със самия бутон обстоятелства, като обстоятелствата в процеса на поръчване преди натискането на бутона, биха могли да обосноват яснотата на надписа, запитващата юрисдикция, основавайки се на доводите на Landgericht Berlin, стига до извода, че възмездният характер на [Ориг. 5] претендираната от ищеца престация произтича от всички свързани с направата на поръчката обстоятелства, тъй като с оглед на посочените в предишните етапи на поръчката цени, безплатна, но същевременно обвързваща „резервация“, не може да се очаква с основание от средния потребител. При тези условия задължението, предвидено в член 312j, параграф 3, второ изречение от BGB, би трябвало да се счита за изпълнено,

така че член 312j, параграф 4 от BGB допуска валидното възникване на задължение на ответника.

Доколкото обаче отчитането на несвързани с бутона обстоятелства не е допустимо и възмездният характер на възникналото правоотношение трябва да произтича пряко от надписа на бутона, запитващата юрисдикция счита, че застъпеното в литературата от Wendehorst становище е за предпочитане, тъй като използваният в спорния случай надпис на бутона „Завършване на резервацията“ не изразява достатъчно ясно, че непосредствено с натискането му потребителят вече прави обвързващо и насочено към сключване на възмезден договор волеизявление. Всъщност според запитващата юрисдикция в общопотребимия език терминът „резервация“ не е непременно свързан с поемането на задължение за плащане на възнаграждение, а често се използва и като синоним на безвъзмездна предварителна поръчка или резервация. При тези условия задължението по член 312j, параграф 3, второ изречение от BGB би трябвало да се счита за неизпълнено, така че не било налице задължение на ответника по член 312j, параграф 4 от BGB.

[...]

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ